

Dicsőséggel és tisztességgel megkoronázva

Textus: „...azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.” (Zsid 2,9).

Tudunk-e a mennybemenetel ünnepén úgy nézni Jézusra, mint aki dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg?

Az Ige elején az „azonban” kifejezés éppen arra hívja fel a figyelmünket, hogy Jézusra úgy nézünk, mint aki dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg. Ez a látás, vagyis így látni Jézust, egy fontos momentum az üdvtörténetben.

Azért láthatjuk így Őt, mert először miérettünk megaláztatott, egészen a keresztfának haláláig. Elismerést jelent az, hogy Jézus tisztességgel és dicsőséggel koronáztatott meg. Jézus elvégezte az üdvösség nagy munkáját. Legyőzte a bűnt és a halált. Megkoronáztatott! Dicsőséggel és tisztelettel! A megaláztatásnak teljesen vége van. Ez csak ideiglenes volt. Ám Őt úgy látni, mint aki dicsőséggel és tisztelettel megkoronáztatott, még nem a végső esemény.

Ő ott van immár az Atya jobbján. Erről így szól a Zsidókhoz írt könyv: „Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült.” (Zsid 1,3). Az Ószövetség is több helyen szól az Úr Jézus nagyságáról: a 2. és 110 zsoltárban. A Zsid 1,13 a 110. zsoltár 1. versét idézi: „Az angyalok közül kinek mondotta vala: Ülj az én jobбомra, amíg ellenségeidet lábad zsámolyává teszem.” Kinek mondotta? Egyetlen angyalnak sem! Az Atya szól az Egyszülött Fiúhoz: Ülj az én jobбомra! Valójában így látjuk mi meg Jézust dicsőséggel és tisztességgel megkoronázva. Ezért tehetünk bizonyosgot mennybemenetel ünnepén: Jézus uralkodik.

Zsid 2,9 az „azonban” kifejezés erre hívja fel a figyelmünket. Arra, hogy Jézust mennyei nagyságában, mint dicsőséggel és tisztességgel megkoronázott Királyt lássuk.

Olvassuk el a 8. zsoltárt is. Ez a zsoltár az ember méltóságáról, elhívatottságának nagyságáról beszél. Minden alája van vetve, hogy Isten nevében uralkodjék. Sikerült-e ez az embernek? Nem egészen. Mi egy fonák, megromlott világban élünk. Ezért maga az ember a felelős.

Ezt tapasztalva jó nekünk látnunk a mennybemenetel ünnepén az Atya jobbán dicsőséggel és tisztességgel megkoronázott Úr Jézus Krisztust. És akkor Jézus már nem vonzódik e szegény világhoz? Nem törődik velünk? Éppen ellenkezőleg! A Zsidókhoz írt levélben a 2. Részben azt olvassuk, hogy Jézus egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, hogy bennünket megszabadítson, megváltson. Ő megalázta magát. Bűneinket magára vette és a halált is. Helyettem halt meg és helyettem viselte el a halált. **...az Istennek kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.** (Zsid 2,9/b).

Vajon tudok-e a 8. zsoltár szerinti ember lenni, aki dicsőséggel és tisztességgel van megkoronázva? Bizony, nem! Most még nem! De Ő, Jézus az! Ő egy kevés ideig szenvedett, vétkeimet magára vette. De feltámadt. Felment a mennybe. Dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg.

Mi még most nem látjuk, hogy minden az Ő hatalma alá vettetett. Most még nem látjuk. Annyi gonoszság, bűn, szeretetlenség van a világban. Ilyenkor eszünkbe villanhat: Vajon hasztalan volt Jézus áldozata? Semmit nem ért a szenvedése és halála? A földi urak hatalmasabbak, mint Ő mag?

Tudatában kell lennünk annak, hogy mi most még nem látunk mindent. Nem látjuk, hogy minden az Ő hatalma alá vettetett. De mindeközben látjuk Őt, mint aki dicsőséggel és tisztességgel van megkoronázva.

Övé a dicsőség! Az enyém most még nem! Őérette nyerem majd el a dicsőséget! Ezt tudatosítani kell önmagunkban! Minden harcban Ő a győztes. Ő mindig az Atya jobbán ül és ellenségei számolyként lábai alá vették.

Jézust „így látni” csak ideiglenes dolog. És csak keveseknek adatik meg. Ez e levél zsidó keresztyéneknek íródott, akik Krisztus követőivé lettek és Jézusra bízták magukat. Ők Jézusban hittek. Ám, ... mint ma is, sokan gondolják, hogy „ők hisznek Jézusban”, de ez csupán csak vallásosság. Ez a levél azért íródott a zsidó-

keresztyéneknek, hogy szem elől ne tévesszék az Úr Jézust; hogy Jézus legyen az életük középpontjában. Ő általa szólt Isten az utolsó időkben (Zsid 1,1). És ez a legfontosabb. Ő tükrözi vissza Isten dicsőségét. Ő maga Isten.

Ebben a hitben látjuk mi Jézust dicsőségben és tisztességben megkoronázva. Hol? Isten dicsőségében. Be lehet ezt bizonyítani? Gen 1-ben (1 Móz 1-ben olvasunk a mennyről és a földről. Ez a kozmikus ég? A biblia beszél egy teológiai égről, ami láthatatlan, nem lehet lokalizálni, nem lehet helyét meghatározni, nem lehet helyhez kötni.

Akkor hogyan „látjuk” mi Jézust dicsőségben és tisztességben megkoronázva? Mi, emberek határok között mozgunk. Három dimenzióban élünk, de ez nem jelenti azt, hogy nincs egy negyedik, ötödik, hatodik dimenzió. Isten Szent Lelke által lépek ki a magam szűk, körülhatárolt világából az isteni dimenziókba! S így látom Jézust dicsóséggel és tisztességgel megkoronázva! Megkoronázva? ... Persze sok minden ellent mond ennek még a mi világunkban és mégis..., mindenek ellenére dicsóséggel és tisztességgel van megkoronázva!

Nos, hova tegyük a saját magunk életében ezt a megkoronázott Jézust? Mihez kezdjünk Vele? Mindenek előtt biztosak kell, hogy legyünk afelől, hogy Ő vissza fog jönni. Dicsőségben és hatalommal! És meg fogja Őt látni minden szem. És akkor bizonyossá válik mindenki előtt, hogy Ő nem illúzió, Ő nem képzelet, hanem valóság. Akkor az utolsó ellenséget, a halált is maga alá veti.

Legyünk tudatában annak, hogy Jézus dicsóséggel és tisztességgel van megkoronázva! És nemsokára én is! Ő általa és Ő érette!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.05.02.

Csomay Árpád (C. van Duijn nyomán).